

Η CSI και η CES έχουν πάψει να είναι συνδικαλιστικές συνομοσπονδίες

και λειτουργούν πια ως ΜΚΟ.

Αυτόν τον τίτλο σκέφτηκα γι' αυτό το κείμενο, και νομίζω ότι είναι η καλύτερη σύνοψη των συμπερασμάτων που έφτασα μετά την ανάγνωση και την ανάλυση των πιο πρόσφατων εγγράφων που δημοσιοποίησαν η CSI (Διεθνής Συνομοσπονδία Συνδικάτων) και η CES.

Κάποια στοιχεία μόνο, για να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε: 1) Η CSI και η CES αποδέχονται την υπεροχή της αστικής τάξης στην ιδεολογική πάλη, γι' αυτό η CSI και η CES τοποθετούνται στον καπιταλισμό και αρνούνται την ταξική πάλη. 2) Η CSI και η CES λειτουργούν ως ΜΚΟ, δηλαδή χρηματοδοτούνται κυρίως από δωρεές, και όχι από συνδρομές των μελών τους. 3) Η CSI και η CES είναι δομές ενδογαμικές που αναπαράγονται όπως το κάνει και η Καθολική Εκκλησία, δηλαδή είναι οι ηγέτες που διορίζουν τους διαδόχους τους, ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΒΑΣΗΣ, εννών τα αδελφά συνδικάτα (το 99% τους δεν γνωρίζουν τι κάνουν ή αποφασίζουν τους ψευδείς και φαύλους ηγέτες τους).

Αυτά τα τρία αδιάψευστα χαρακτηριστικά που παρατέθηκαν είναι κεντρικής σημασίας για την πραγματικότητα της CSI που ξεκίνησε τα βήματα της το έτος 1949 (τότε ονομαζόταν CIOSL αλλά λειτουργούσε με τον ίδιο τρόπο), διασπώμενη από την ΠΣΟ (Παγκόσμια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία) με το να μην δεχθεί τις αντι αποικιακές αντι ιμπεριαλιστές θέσεις της πρώτης και μοναδικής Παγκόσμιας Ομοσπονδίας ταξικών Συνδικάτων.

Η CSI και η CES δεν έχουν, ούτε επιθυμούν να έχουν, την ικανότητα να αλλάξει η κοινωνία. Προσαρμόζονται στην πραγματικότητα του καπιταλισμού, αποκηρύσσοντας τον αγώνα για μια εναλλακτική λύση ενάντια στην πραγματική εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο που τόσο καλά όρισε ο Κάρλ Μαρξ. Αυτό σημαίνει ότι η CSI και η CES φαίνεται να κάνουν προτάσεις για να αλλάξει η φτώχεια και οι αδικίες, αλλά χωρίς την καταπολέμηση της αιτίας τους, τον καπιταλισμό. Κάθε λογικός άνθρωπος γνωρίζει ότι χωρίς την καταπολέμηση των αιτιών ποτέ δεν εξαλείφονται τα αποτελέσματα.

Τις τελευταίες προτάσεις, «δεσμεύσεις για μια δίκαιη παγκοσμιοποίηση» τις έκανε (στη Γερμανία, στις 17 Μαΐου) η διοίκηση της CSI που επινόησε ενός L20, ως εναλλακτική λύση για τη συνάντηση τον προσεχή Ιούλιο, του G20. Μια επινόηση ικανού μάρκετινγκ (κάτι που γνωρίζουν καλά στην CSI, γι' αυτό πληρώνουν τεράστιους μισθούς, στους καλούς επαγγελματίες φιλοκαπιταλιστές). Είναι ωραία λόγια που ακούγονται ωραία, αλλά χρησιμεύουν μόνο για να παραπλανήσουν την μη επαρκώς ιδεολογικά διαμορφωμένη εργατική τάξη.

Η Sharan Burrow, Γενική Γραμματέας της CSI είπε στη συγκεκριμένη συνάντηση: «Η ανισότητα και η ανασφάλεια χαρακτηρίζουν το σημερινό αποτυχημένο μοντέλο της παγκοσμιοποίησης». Επειδή η Burrow είναι έξυπνο άτομο, όπως είναι και οι ταξικοί εχθροί των μισθωτών γνωρίζει ότι δεν είναι αποδεκτό να προσδιοριστεί σαν «αποτυχημένο», το οικονομικό σύστημα, αντιθέτως, έχει εκπληρώσει αυτά που ήθελαν εκείνοι που προώθησαν τις παγκόσμιες αποφάσεις. Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι οι

πολυεθνικές κερδίζουν όλο και περισσότερα χρήματα, συγχωνεύονται και μετατρέπονται σε ολιγοπώλια. Ο πλούτος είναι όλο και περισσότερο άνισα κατανομημένος, προκαλώντας πόνο στην πλειοψηφία του παγκόσμιου πληθυσμού.

Ακολουθώντας τις οδηγίες της CSI στην οποία ανήκει και υπακούει, η CES μόλις έκανε στη Ρώμη (29-31 Μαΐου) τον απολογισμό των δύο τελευταίων ετών. Εορτάσθηκαν (αν είναι ευχαριστημένοι) τα 60 χρόνια από τη Συνθήκη της Ρώμης, την οποία δημιούργησε η ΕΕ, η οποία καταστρέφει τα δικαιώματα των εργαζομένων, και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι συνθήκες στην αγορά εργασίας είναι θετικές, « επειδή είναι δυνατόν να προβλεφθούν προοδευτικές αλλαγές τα επόμενα 10 χρόνια. »

Απ' την άλλη, και σε εκτίμηση των καπιταλιστών ηγετών σε αυτό το κύριο έργο της CSI και CES, της άρνησης της ύπαρξης της ταξικής πάλης, οι ηγέτες των πολυεθνικών (που είναι αυτοί που αποφασίζουν στην ΕΕ, στους G20, στο NATO, σε ομίλους όπως το Νταβός, και σε όλες τις μεγάλες πλατφόρμες του καπιταλισμού) διασφαλίζουν τη λειτουργία της CSI και CES με επιχορηγήσεις πολύ διαφορετικές μεταξύ τους (ώστε να είναι δύσκολο να προσμετρηθούν και να γίνουν γνωστές) που διοχετεύονται μέσω πολλών ποικίλων οργανισμών. Έτσι η CSI και η CES είναι σε θέση να επιβιώσουν ακόμα κι αν είναι (όπως αναγνωρίζεται στα έγγραφά τους) σε πλήρη χρεοκοπία μαχητικότητας και αδελφοποιημένης βάσης. Ένα σαφές παράδειγμα είναι αυτό που συμβαίνει στην Ιταλία, όπου οι βάσεις του παλιού συνδικάτου CGIL ενσωματώνονται στο νέο USB (ταξικό συνδικάτο αδελφοποιημένο με την ΠΣΟ), αφήνοντας τις διαταξικές θέσεις και περνώντας στις θέσεις της ταξικής πάλης.

Στην πραγματικότητα, οι καπιταλιστές ηγέτες, οι οποίοι είναι αυτοί που διέπουν πλατφόρμες όπως η ILO, ενδιαφέρονται για την μετατροπή των συνδικάτων σε ΜΚΟ. Ακριβώς για το λόγο αυτό, στις Ολομέλειες της ILO, συμπεριφέρονται στις συνομοσπονδίες των συνδικάτων σαν ΜΚΟ, προσπαθώντας να καταφέρουν να εξαφανιστεί (ή, προς το παρόν, να κρυφτεί) αυτό που δεν θα εξαφανιστεί ποτέ, η ταξική πάλη.

Τέλος, όπως σε όλες τις αρτηριοσκληρωτικές οργανώσεις, η CSI και η CES αυτοαναπαράγονται ενδογαμικά, επειδή δεν είναι σε θέση να καταφέρουν να συμμετάσχουν τα μέλη τους. Τους φοβίζει, η αδελφοποιημένη βάση, μήπως και αποκαλυφθεί η σαπίλα της ηγετικής ομάδας, και ο μοναδικός τρόπος συμμετοχής της είναι τα πληρωμένα ταξίδια (σχεδόν τουριστικά) για να παραστεί σε ορισμένες συνεδριάσεις και να εμφανιστεί σε διαδηλώσεις (πρωινό, ξενοδοχείο και γεύμα πληρωμένα). Αλλά αυτά τα μέλη ούτε συμμετέχουν στις αλλαγές των ηγετών της CSI και CES, ούτε ενημερώνονται, ούτε ξέρουν τι αποφασίζουν οι ηγέτες τους, και όταν το μαθαίνουν θυμώνουν επειδή ανακαλύπτουν ότι έχουν προδωθεί. Η σαφής και σοβαρή ένδειξη αυτού είναι οι συμβάσεις και τα Κοινωνικά Σύμφωνα που υπογράφουν οι ηγέτες των αδελφοποιημένων συνδικάτων με την CSI και την CES. Συμβάσεις με την εργοδοσία, και Σύμφωνα με τις φιλοκαπιταλιστικές κυβερνήσεις, οι οποίες επέτρεψαν στην εργοδοσία να πληρώνει διαφορετικές αμοιβές για την ίδια εργασία, να δυσκολεύει τις συνθήκες για άδεια λόγω ασθένειας, να αυξάνει τις υπερωρίες και την εργασιακή ανασφάλεια, και στις κυβερνήσεις να αρνούνται το δικαίωμα ύπαρξης επαρκούς επιδόματος ανεργίας,

καθυστερώντας την ηλικία συνταξιοδότησης και μειώνοντας το ποσό που εισπράτεται ως σύνταξη, να μειώνει την δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, και πολλά άλλα ακόμη.

Προφανώς σαν ΜΚΟ, που είναι η σημερινή πραγματική λειτουργία τους, η CSI και η CES, θα μπορούν να συνεχίσουν να υπάρχουν, αλλά κάθε φορά θα είμαστε οι εργαζόμενοι που θα τις καταγγέλλουμε ως όργανο της εργοδοσίας, ένα όργανο, όπως όλος ο κίτρινος συνδικαλισμός, που προσπαθεί να αποδυναμώσει την ικανότητα πάλης της εργατικής τάξης.

Η ιστορία της Ανθρωπότητας αποδεικνύει ότι τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει τις επαναστατικές διαδικασίες της πάλης ενάντια στις αδικίες, τον αγώνα και την δημιουργία νέων κοινωνιών που να εξαλείφουν την σήψη των προηγούμενων σταδίων. Έτσι, ενώ οι πολυεθνικές συνεχίζουν να επενδύουν πολλά εκατομμύρια στην CSI και την CES, για να τις βοηθήσουν στην επιβράδυνση του τέλους του καπιταλισμού, ο σοσιαλισμός θα συνεχίζει να ανοίγει δρόμο, μέρα με την μέρα, χρόνο με χρόνο, σε κάθε χώρα του Πλανήτη.

Quim Boix

Γενικός Γραμματέας της TUI (Διεθνής Ένωση Συνδικάτων) Συνταξιούχων και Επιδοματούχων (PyJ) της ΠΣΟ

Υπεύθυνος της ΠΣΟ στο Ισπανικό Κράτος (εκτός της Χώρας των Βάσκων)